

Szentmártoni Szabó Géza (1950) irodalomtörténész, egyetemi oktató. 1969-től, az érettségi után, a debreceni Református Teológiai Akadémiára járt két esztendőig, majd a 1971–1973 között a Budapesti Történeti Múzeumban végzett kiegészítő munkát. Az Eötvös József Kollégium tagjaként 1978-ban történelem–latin szakon végzett az ELTE Bölcsészettudományi Karán.

Érdeklődése időközben a régi magyar irodalom felé fordult. Először az Országos Széchényi Könyvtár munkatársa lett, közben 1983-tól három évig az MTA Irodalomtudományi Intézetében volt ösztöndíjas. Ezzel az akadémiai kutatóhellyel máig szoros munkakapcsolatban áll. 1987-óta az ELTE BTK Régi Magyar Irodalom Tanszékének oktatója. 1992-ben részt vett a katolikus, majd 1993-ban a református egyetem bölcsészettudományi karának megalakításában.

Fő kutatási területe Balassi Bálint életműve és a XVI. század irodalma, valamint a hozzá kapcsolódó zenei és ikonográfiai kérdések. 2009-ben megtalálta Janus Pannonius felerészben ismert *Renatus-panegyricus*ának teljes szövegét, 2010-ben pedig azonosította Janus százsoros, eddig ismeretlen költeményét. A szakmabeliek, Janus Pannonius-felfedezéséért, Klaniczay Tibor-díjjal tüntették ki 2010-ben. (Publikációiban 1990 óta a Szentmártoni Szabó Géza nevet használja.)